

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VII](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 08 : De Iasone](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 08 : De Iasone

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[69\] : De Iasone](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VI

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - VI, 08 : De Iasone](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VI

[Mythologie, Paris, 1627 - VI, 09 : De Jason](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VI

[Mythologie, Lyon, 1612 - VI, 08 : De Jason](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationp. 590-600

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques [Jason](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 28/04/2023

Adulterum secuta per Symplegades.

Paruam ne Iolcon, Thessalia an Tempe petam?

Quascunq; aperui tibi vias, clausi mihi.

Est enim (vt diximus) omnium difficillimum sceleratum hominem esse diu felicem. Sed siue consilium prudentiaque Medea sit, siue malefica mulier, per eius fabulā nos antiqui ad probitatem & ad integritatem instituere conabantur. cum verò in patriam reuersa fuisset, patriq; regnum recuperasset, ibi honores diuinos illi instituerūt indigenæ, quibus interesse hominibus iure sacrificiorum non licebat, vt scripsit Staphylus, ob eas iniurias quas à Iasone acceperat: at neq; templum villo tempore ingredi. ac nunc de Iasone dicamus.

De Iasone.

CAP. VIII.

PER NECESSARIUM mihi videtur, antequā Iasonis res gestas cōmemorem, ex ordium eius stirpis altiùs repetere, ac recensere quibus causis cōmotus cum lectissimis Græciæ heroibus ad externos homines, & longinquas nationes nauigari, eosq; labores pertulerit, qui vel auditu sunt non mediocriter formidabiles. Nam vix vllus præter Hercule monstrorum omnium acerrimum domitorem; & Theseum, qui ad eiusdem Herculis imitationem multos latrones atque maleficos homines de medio sustulit, & eadē genera suppliciorum, quibus hospites torquebant, coegit subire; & Vlysem, qui per infinita atque intolerabilia pericula & ipse penetrauit, & multos eius socios in illis amisit: vix vllus alius inuenietur, qui tantam virtutem in rebus arduis præ se tulerit. Ita verò se res habet, sicuti Pherecydes sensit: Tyrtho filia fuit Salmonei & Alcides à Cretheo educata fratre Salmonei. Hanc vbi Neptunus compressisset geminos peperit filios Peliam & Neleum, quos nouerca postea matris in armentorum stabulo exposuit. illi cum adoleuissent, matrem cognouerunt, matrisq; noueram in Iunonis fanum fugientem trucidarunt. Tum Neleus exorta dissensione cum Pelia Messenen contendit, ibique Pylium condidit. Nam tres fuerunt Pyli, in Peloponneso, ad Alpheum fluium in Elide, & Triphylica, vbi fluius Amathois, & Messenæ ad Coryphasium. at Pelias in Thessalia Acastum, & Pelopiam, & Hippothoen, & Pisidicen, & Alcestem ex Ana-

xibia

Xenia Biantis filia, siue (vt alij maluerunt) ex Philomache Amphionis, suscepit. Cretheus *Æoli* filius vbi Iolcum condidisset, *Æsonem*, *Amythaonē*, ac *Pheretem* è Tyrrho procreauit: post quē Cretheum *Pelias* Iolci imperauit, cui responsum fuerat ab oraculo quòd manu cuiusdam ab *Æolo* oriundi erat interimendus. Erat autem vnus ex ijs *Iason* *Æsonis* filius, & *Polymedæ* filiz *Autolyçi*. *Erechtheus* siquidem & *Athamas* & *Salmonæus* filij fuerunt *Æoli*, qui *Æolus* creditus fuit *Iouis* filius. Vt igitur omnes *Æolidas* *Pelias* de medio tolleret, voluit *Iasonem* etiam vnum ex genere *Æolidarum* occidere, cum esset adhuc infans. Id sentientes *Iasonis* propinqui, noctem obscurissimā obseruantes, opertum, & in arca clausum tanquam mortuum efferunt, & in antrum *Chironis* deportarunt, dederuntque illi educandū & erudiendum. Verum cum adoleuisset *Iason*, à *Chirone*que medendi artem didicisset, *Iason* vocatus fuit, cum prius *Dolomedes* nominaretur. Exiuit igitur cum adoleuisset ex illo antro, & terram arauit apud *Anaurum* fluuiam, vt ait *Apollonius* in *Argonautic*. Rursus aliud responsum renouatum est *Peliaz*, vt sibi caueret ab illo, quem altero pede nudo conspexisset. deinde sacra *Neptuno* instituens *Pelias* vniuersos suos ad sacrificia conuocauit: quo etiam *Iason* cum veniret, in traijciendo *Anauro* fluuio alterum calceum in limo amisit: qui ita visus à *Pelia* interrogatur: Quid faceres si tibi responsum esset te à quopiam interfectum iri? cui respondit *Iason* de *Iunonis* consilio, illum inquit ad aureum vellus recuperandum mitterem. erat autem vellus aureum pellis arietis aurea qui *Phrixum* in *Colchidem* portauerat, quem ille (vt fama est) *Ioui* fugæ fatenti *Phyxio* cognomine immolauit, & pellem arbori cuidam in luco *Martis* apud *Colchos* suspendit. Alij putarunt illam fuisse candidam; alij purpuream, vt sensit *Simonides*. at *Dionysius Mitylenæus* hominem fuisse, *Phrixique* pædagogum censuit *Arietē* nomine, qui captus à *Colchis* esset, & in custodia asseruaretur, atque aureus dicebatur propter doctrinæ præstantiam, & propter integritatem cōsiliorum. Seruabat hanc pellem draco magnitudine nauis, quæ à quinquaginta remis agitatur, qui nunquam somno capiebatur. *Pelias* igitur iuxta *Iasonis* respōsum *Iasonem* ipsa vellus aureum iubet ad se afferre. Tum *Iason* nauim diuino *Palladis* consilio fabricatam, maiumq; loquacem habentem

è Dodonea quercu, conscendit, & cum quadraginta & nouem
 lectissimis uiris in Colchidem nauigauit. Scriptū reliquit Da-
 magetus, quòd Pelias tenuibus clauis configi nauim iusserit,
 quod tamen Argus nauis artifex minimè fecit, ut ea citius per-
 iter: quæ ab artifice etiam nominata fuit. Hanc primam lon-
 gam nauē fuisse memorant, cum tamen alij primam longam
 nauē factā a Dauno fuisse dicāt, cum illum Ægyptus insequeretur,
 quæ Danais quoq; uocata fuit. at uerò illorū qui Iasonem
 in Colchidem secuti sunt, ista sunt nomina. Acastus, Admetus,
 Æthalides, Amphidamas, Amphion, Ancæus Neptuni, Argus,
 Argeus, Asterius, Asterion, Augias Solis filius, Biantus, Butes,
 Calais Boreæ, Calaus, Canthus, Castor, Cepheus, Clytius, Co-
 ronius, Echion, Erginus, Eribotes, Eurydamas, Eurytus, Eury-
 tion, Hercules, Hylas, Iason, Idas, Idmon, Iphiclus, Æsonis, Iphi-
 clus Thestiades, Iphitus Euryti, Iphitus Phocensis, Laocoon,
 Leodocus, Lynceus, Meleager, Mopsus, Nauplias, Odeus, Oeris,
 Oileus, Orpheus, Palemonius, Peleus, Phaleus, Pollux, Po-
 lypheus, Tænareus, Talauus, Telamon, Tiphys, Zetes Boreæ.
 horū nomina diligenter recensuit Sophocles in actu Lemni-
 dibus inscripto, & Æschylus in Ciberis, cum tamē quidam his
 addiderint hos etiam loco nonnullorum: Actoridem, Acto-
 rionem, Aglaum, Amphistecum, Autolycum, Buphagum, Ce-
 neum, Deileonem, Deucalionem, Euphemum, Iphim, Iphida-
 mantem, Marnetium, Nestorem, Philoctetē, Philiantem, Phlo-
 gium, Tydeum. Habuerunt omnino tres uates secum Argo-
 nauitæ, Mopsium Ampycis filium, Idmonem Abātis, Amphira-
 taum Oilei. Fama est Iasonem in Lemnū primū applicuisse,
 mox ad Cyzicum Dolionum regem in Marisiam & Cium ad-
 iuisse, deinde in Iberiam, hinc in Bebryciam, atq; cum ad Syr-
 tem Libyæ applicuisset, templum ibi condidisse, quod Herculi
 postea fuit cōlectatum, cum ibi certamina quædam celebra-
 sent Argonautæ, in quibus uictor Hercules fuit declaratus. De-
 inde cum nauigate ob Syrtium naturam non possent, dicun-
 tur Argonautæ nauim Argo supra humeros per spatium duo-
 decim dierum per Libyæ deserta comportasse, donec die duo-
 decimo rursus mare inuenientes illam deiecerunt. Incidentes
 itaque in Eurypylum Neptuni filium acceperunt pro xeno
 quocumque sese obtulit, nam glebam è terra accipiens dedit,
 quam Euphemus & ipse Neptuni ac Meciones filius accepit.

tun

tum nauigio ad Theram fluctuante, è gleba dissoluta Medea multa uaticinata est. non defuerunt qui post deiectam nauim certamen & templum institutum dicant, ut sensit Isacius. Deinde ad Phineum uatem peruenerunt, qui erat cæcus, qui tamen calamitatum finem fato sibi portendi sciebat, cum Boreæ filij ad ipsum accessissent: nam mirificè ab Harpyis infestabatur. Illis denique liberatus explicat Argonautis rationem, cursum, & difficultates nauigationis: Quod primùm petrae Cyanæ essent aduendæ, quas Symplegades siue concurrentia lora quidam uocant, unde ignis plurimus scatebat, quarum periculum emissa columba erat explorandum. Hinc abeundum esse procul à Bithynia monet, quæ non multum distat à Bosporo, quoniam Thraces illi, qui Salmydessum incolébant in omnes præternauigantes essent atroces & crudeles. Tum ad Thyniadem insulam eos venire oportere docet. hinc esse ad Mariandynos accedendum, & ad Acherusiam, montesque Paphlagonum. Præternauigandam urbem esse monet Enetorû, & Carambim, & Halym, & Irim, Themiscyrum, agrum Dæantem, Cappadociam, Chalybes, Tibarenos, Moistynes, Ariaden, Stympthalidum insulam, Mactones, Philyres, Bechiros, Saphires, Byzeres, ac Phasim fluiuium, qui per terram Circæam uocata deslueret. Inde prætereundam esse demonstrat urbem Cyraidem antequam ad aureum uellus accederetur: quæ loca omnia ex Iolco in Colchidem nauigantibus necessariò erant prætereunda. Verùm cum in Mythiam primùm Argonautæ uenissent, Herculesque suum remum infregisset, exiit ut alium è proximis syluis decideret, ubi relictus est ab Argonautis, ut quidam uoluerunt ob Hylæ casum: ut uerò alij, propter impentiam remigandi, ne omnes remos frangeret. Alij putant istud accidisse ob uoracitatem Herculis, quia uererentur Argonautæ ne uniuersam annonâ breui absumeret. Alij propter pondus, quia nauis propè demergeretur ubi ille in alterutra parte nauis constitisset, atque inflecteretur. Alij propter inuidiam, ne per eius præstantiam uirtutis omnis cæterorum uirtus fieret obscura, atque obrueretur. Vbi demum superatis omnibus difficultatibus Iason in Scythiam Ægyptiorum coloniam ad Æetam Colchorum regem peruenisset, per benignè à Phrixi filiis fuit acceptus, atq; cum illis ad Æetam contendit. Alij dicunt primùm benignè & comiter acceptum fuisse Iaso-

nem ab Ætæa: alij non satis læto vultu. deinde cùm Iason aureum vellus nomine Pelix, cuius id antea fuisse dicebat, & per dolum surreptum, repeteret, visus est Ætæa æquo animo petitionem tulisse, vt quidam dixerunt: alij dicunt iratum Ætæam respondisse Iasoni se quod peteret, tum demum concessurum, cùm tauros ignem è naribus efflantes & æripedes domuisset, draconis custodis eius velleris dentes adamantino aratro vsus seminasset, nascentesq; homines armatos ex illis dentibus cecidisset. Alij dixerunt ipsum Ætæam illos dentes habuisse à Pallade sibi dono datos, cū alios in agro Thebano Cadmus olim seuisset. At Medea Ætææ filia Iasonis desiderio capta illi vnguentum dedit, quo incolumis ab igne taurorum seruarietur, iussitque seruare ne aduerso vento araret, ne vis flammaram in ipsum ferretur: neque inciperet sulcum de more arantium ab eodem sine, sed tolleret aratrum. Quidam enim dicunt primum Ætæam boues igniuomos iunxisse & arauisse, ac post disiunctos imperasse Iasoni iungere & arare. Alij, quòd Medea noctu dracone per quædam phatmaca sopito aureum vellus ad Iasonem detulit, vnaque fratre Absyrto arrepto è Colchis cum Argonautis nauigauit. Quidam dicunt Iasonem Medeæ consilio & opera omnia illa pericula superasse, at non accepisse vellus aureum à Medea. Fugit autem noctu (vt dictum est) cum Argonauis Iason è regione Colchorum, illud consilium suggerente Venere, veluti testatur Idmon in his:

ὑπὸ ἧκ' Ἀφροδίτη

φθγγήμοι μερόροιο βολὴν δ' ἰα νύκτι μέλαιναν.

mentem Venus excitat illi

Aufugere è domibus tenebras per noctis opaca.

Alij dicunt immissum fuisse Ætææ desiderium à Venere, vt cum Eurylyte vxore congrederetur, quo tempore de comburenda Argonauis consultabat, quo illi tuto possent aufugere, vt scripsit in hisce Dionysius in Argonautis:

δὴ τότε ἄρ' αἰήτη πύθει ἱμβραλί δι' Ἀφροδίτη
εὐρυλίτας φιλήσει μεγγήμοι ἢ εὐλόχοιο
κιδομίτη φροσίνῃσιν ὅπως μετ' αἰθλον ἰήσων
νοσήσῃ οἰκόνδ' αὐτῶν ἀγγυμάχοι ἰτάσειεν.

Excitat Ætæa Venus hic in pectore flammæ

Coniugem in Eurylyten, vt opus peragatur amoris.

Nam curabat vti poss' dura pericula Iason

Cum

Cum focum repetat patriam, dulcesque penates.

At verò de reditu Argonautarum permagna est inter scriptores controuersia, si quidem Herodotus in Argonauticis per idem mare illos rediisse scribit, per quod profecti sunt in Colchos. Hecateus autem Milesius voluit è Phaside ingressos esse in Oceanum, inde in Nilum, inde in mare Tyrrenum, per quod delati sunt in patriam. Arthemidorus Ephesius hos mendacium dicere inquit, quoniam Phasis Oceanum minime ingreditur. atqui scriptum fuit in primo lib. de Portibus à Timageto, ut accepimus, Istrum è montibus Celticis siue Hyperboreis vocatis, siue Riphæis defluere, qui in mare Celticum ingreditur. eius fluminis aqua bifariam distribuitur, cuius altera pars in mare Euxinum, altera in mare Celticum intrat, per cuius ostium in Tyrreniam Argonautæ contendentes nauigant. Scymnus autem Delius illos per Tanaim nauigasse inquit in mare amplum, atque inde mare Tyrrenum fuisse ingressos. Sed his cõtrouersis de reditu Argonautarum relictis, quæ videntur nonnihil deliræ, parumque peritæ nauigationû, nos communiorem sententiam, probabilioremque secuti, ita de illorum reditu breuiter dicendum censemus: Quòd peractis omnibus, superatisque periculis in Colchorum regione, prius in Istrum, deinde per illum in Adriam nauigarunt, & eò præsertim vbi Saturnium vocabant antiqui, vbi læceratus fuit Absyrtus. illud tam nefarium facinus cum agrè tulisset Iupiter, dicitur difficiles ventos Argonautis immisisse, quo demergentur. at Iuno prosperos & secundos clam emisit, qui illos in mare Sardonum vocatum detulerunt. Sirenibus deinde transmissis ad Drepanum incolumes euaserunt, quæ postea Corcyra vocata fuit. eò cum applicuissent, insequentes Colchi illos ferè comprehenderunt, quare ad Alcinoû confugere compelluntur. Colchis Medeam ab Alcinoû repetentibus responsum est, quòd eo pacto essent recepturi, si Medea esset virgo, sic enim futurum ut patri remitteretur. at si esset iam vxor Iasonis, iure posse vxorem virum sequi. factæ dicuntur esse nuptiæ illa ipsa nocte. quamobrem Colchi cum re infecta ad Æetam redire vererentur, decreuerunt habitare in sinu Illyrico. At Argonautæ inde abnauigantes Mopsò Canthoq; defunctis ambigui de nauigatione ac salute docti fuerunt à Tritone quo pacto seruari possent, atque nauim in stagnum Tritonidem

ferentes postea in Cretam nauigarunt, quo in loco cum illi iter à Talo intercluderetur per Medea: venelicia illo de medio sublato peruenerunt in Aeginam, ac inde in Thessaliam atq: ita dicuntur in patriam redisse. Alij dicunt Iasonem Medea: consilio & ope illa omnia pericula superasse, mox in patriam reuertisse, quam navigationem duobus mensibus absoluisse fecerunt. Erant autem Colchi Lazi etiam vocati, vt ait Isacius, ex Aegyptiorum colonia, qui non procul ab Abasgis siue Massagetis vocatis habitabant, dicebanturq: nunc Colchi, nunc Scythae, nunc Asiani, nunc Leucosyri, atque iuxta Phasim fluuium in Asiae parte incoluerunt. Est autem & alia Scythia Europae, quae Maxotidi & Tanai finitima est, interque Scythiae populos nonnulli Alanos etiam numerarunt, vbi ingressus est in Hyrcaniam & in Caspiorum regionem. Alij longè diuersam causam cur Iason ad aureum vellus missus sit, retulerunt, inter quos fuit Hecataeus. Dicunt enim quòd cum Iason ex antro Chironis exiisset, & à patre, coniunctisq: affinitate cognitus fuisset, in conuiuium solenne fuit acceptus. Deinde cum magno tumultu ad Peliam regnum suorum maiorum repetens contendit: Pelias se redditurum pollicetur, si prius in Colchidem abeat, Phrixique animam ter, vt legitimum erat, aduocet. se enim nocturnis terreri visionibus inquires ob Phrixum. Nam si eò accesseris, inquit, & istud feceris, ac vellus aureum attuleris, ego iam senior tibi iuueni regni onus concedam. quare Iason his legibus acceptis eò contendit, vt diximus. Hæc illa sunt, vt summatim dicam, quae de Iasone memoriae prodita sunt ab antiquis. Pherecydes Alcimedem Phylaci filiam Iasonis matrem fuisse scripsit. Herodotus ait Iasonem fuisse filium Polyphemae Autolyca: filiae. At Andronis fuit sententia, qd Theognete Laodici filia mater fuerit ipsius Iasonis. Stesichorus Eteoclymenes, Demetrius Scepsius Rhœus, alij Polymedae filium putarunt. omnes tamen Aesonem patrem illi tribuerunt. Navigationis difficultates, & res ab Argonautis in itinere gestas complexus est Apollonius in Argonaut. & pericula & labores, qui capturo vellus aureum proponebantur, ita recensuit breuiter Medea apud Euripidem:

Ἰστωσά ε' ὡς ἰσασιν ἢ λιπύωσ ἕσσι
 ταύτην σωσιβήσας Ἀργῶσι σκέφου,
 συμφείντα ταύρων χυρπύων ἰπικαίτω

Ζῆνι λησι,

ἔθ' ἄλλοι, καὶ σπιρῶντα θαλάσσιμον γόω.

Ἰράνετα δ' ὅς περ χρυσοῦν ἀμφίπων δέρας,

σπίρτας ἰσώζει πολυπλόκοις αἴπυες ἄν,

κτίσας, ἀνίχθ' οἱ φάει σωτήριον.

Servatus es per me, velut sciunt ratem

Quisunque conscendere tecum Argoam: tibi

Tauri iubet aru iugum spirantibus

Ignem imposuisse: seminare & horridi

Dentes draconis, Vellus illud aureum

Servatus, insomni que, qui circumdat id

Spiru: ego occidis, tibi lucem dedo

Illam salubrem.

Quam rem tamen brevius etiam ita complexus est Virgilius libro secundo Georg.

Hac loca non tauri spirantes naribus ignem

Invertere, satis immanis dentibus hydris:

Nec galeis, densisq; virum seges horruit hastis.

Vbi hæc omnia superasset Iason Medæ cōsilio, domum cum vellete auteo reuertitur, ac Medeam secum abducit, quæ post eadem parentum Iasonis, omnes suas fraudes ad vlciscendos illos Iasonis monitu conuertit, suasitque filiabus Pelix, ut diximus, ut patrem frustra querentem iugularent, cum se illum iuenerit facturam, sicut agnum fecerat, promisisset. Fuerunt qui dixerint Iasonem quoque senescentem ab ipsa Medea coctum iuventuti fuisse restitutum, ut scripsit Pherecydes, & Simonides poeta, & Lycophron. Quod Æson præterea Iasonis pater fuit à Medea coctus, & iuventuti restitutus, ita scripsit is poeta qui Reditus composuit:

αὐτὸς δ' αἰσίου θῆκε φίλον κόρον ἠρώοντα,

γῆρας ἀπεύποσ' εἰδύησι περὶ δόλοισι,

φάρμακα πύμα' ἔψατο ἰαί χρυσείοισι λήθησι.

Tum quoque rubescens iuuenis sit protinus Æson.

Ipsa senectutem studio detergere novit,

Pharmaca tibi coxit permulta l. betibus aureis.

Æschylus in Bacchi nutricibus, nutrices ipsas Bacchi vnà cum viris illis coctas fuisse inquit, & ita ab eadem iuventuti restitutas. Habuit Iason filiam Atalantam quæ Milanioni nupsit: & Apin, & Eunceum: ex Hypsipyle Thoantis Philomelum, ac Thoantem. Aiunt Argonautas visa aue apud Colchos, quæ

Græcis esset infueta, illam in Græciam portasse, atque à fluvio Colchidis phasianum appellasse. Scriptum fuit à Staphylo Iasonem Medæ consilio denique occidisse: hæc enim illi nescio quo pacto persuasit, ut sub puppe navis Argus dormiret, quam illa sciebat breui solutum in, qua denique supra Iasonem delapsa ille occisus est. Fuerunt multis in locis templa Iasoni ob strenuitatem erecta, sed apud Abderam præcipuè eximia religione colebatur, cui templum à Parmenione fuit magnifico opere, & excisis lapidibus extructum.

¶ Hæc illa sunt quæ præclare & gloriosè ab Iasone gesta dicuntur, quæ omnium propè poetarum præconiis fuerunt celebrata, cum tamen illa navigatio brevissima fuerit, neque cum navigationibus nostræ tempestatis comparanda, neque cum illis præcipuè quæ fiunt ab Hispanis, in eam longinquam partem terræ nuper repertæ. Dicitur Hercules enim ad illam expeditionem non peruenisse, quia aquatum missum Hylam requireret, neque potuisset cum cæteris heroibus navigare. Coacti sunt igitur sicuti reliqui, qui viros bonos faciunt aliquando parui, robore ac virtute destituti supplices fieri mulercule, donec vellus aureum cepissent, ut ait Plutarchus in Politicis. vocati sunt Minyæ Argonautæ à Minya Martis filio, ut voluit Dionysius Thrax. alij, inter quos fuit Aristodemus, Minyã Alei filium fuisse crediderunt, à quo nominati fuerint. Fuerunt etiam qui res in Iasonis navigatione gestas, corporum chemicorum mutationes, & aureum vellus denique post tot labores captum, lapidem vocatum philosophorum esse arbitrentur, qui sit denique post tot eorum corporum mutationes. Alij Iasonem vectum per mare Ponticum cum Argonautis ad aureum vellus in Colchicam regionem, Medeamq; Ætææ filiam asportasse, non poetice dictum existimarunt: sed librum aureum vellus fuisse dicunt, contextum ex arietum pelibus, in quo scriptum erat quo pacto per chemiam posset aurum fieri, inter quos fuit Suidas. Atque vellus aureum pellem arietis, in qua contineretur auri faciendi ratio, iure vocatam fuisse putarunt. Atqui re ipsa ridiculum est tauros inuentos unquam fuisse, qui flammæ è naribus expirarent: aut è dentibus seminatis non solùm homines, sed etiam arma illis convenientia aliquando fuisse nata: aut arietem vsquam fuisse natum, cuius autem pro pilis tonderetur. Quis hæc unquam visa fuisse homo

se homo sanę mentis crediderit: verum cum sapientes antiqui philosophiam magnifacerēt, partim ne in vulgus rude maneret, partim vt sapientię præcepta cum suauitate & rerum admirabiliū admiratione imbiberētur, naturę aut disciplinę secreta sub variis fabulatū figmentis occultarunt, non minus q̄ Ægyptij sub hieroglyphis scientiam, rerumq̄, sacrarum disciplinam tradiderunt. Est enim omnibus prope insitum vel res præstantissimas, quarū facilis facultas concedatur, paruifacere: at quę non nisi difficulter & cum magnis laborib. acquiri possunt, miris laudibus extollere, & vt clarissimas admirari. in hoc vitium, qui non labatur cum vulgo, non potest esse vir mediocri iudicij. Dicitur igitur fuisse Iason filius Alcimedea & Æsonis, vel (vt alij putarunt) Polymedę, vel Rhii, & à cętaurorum iustissimo Chirone educatus, artemq̄: medēdi ab illo edoctus, cuius vel matrum omnium nomina consilium significant. Æson è stirpe Neptuni editus, quid aliud est, nisi prudētia è variis negotiis ac difficultatibus, quę tanquā materia prudentię subiiciuntur: nam ex illis, & ex consilio, exoritur ac fit prudentia. Didicit medēdi artem à Chirone, vnde nomen obtinuit: nam *iason* ars est medēdi. Quis tamen remedium aliquando morbi datum fuisse ab Iasone vlli laboranti accepit? non enim chirurgus fuit Iason: neq̄: vir iustissimus & sapientissimus Chiron putandus est potius corporis, quàm animi curam, quę viro bono conueniat, Iasonē docuisse. Quod si animi curam illum docuit, quid est per Deos immortales quod magis viro bono conueniat, quàm prudentia? Ego sanè ita cęleo, Iasonem in vtraq̄, fortuna qua animi moderatione vti cōueniat à Chirone didicisse, quod antidotum sit aduersus voluptates impuras, qua animi temperantia ita placanda sit, qua arte superanda auaritia, prosterrenda libido, ambitio ex animo eicienda, cum illa sit omnium mōstrorū turpissima, vitiōrumq̄: maxima. His præceptis instructus Iason dictus est periculosa & formidabilia monstra prudenter Diis adiuuantibus, aut certè Deorum ministris consulentibus, incolumis præterisse, & in Colchidē profectus tauros igniuomos ac æripedes domuisse, quę nihil aliud quàm animi pertinacia & ira putanda sunt. Qui enim non ratione, animiq̄: constantia ducitur, is aut leuis est ingenij, aut pro constantia pertinaciam sequitur, & inanem arrogantiam. Hos animorum affectus, rationi, medicinęq̄: animi subiicere quid

aliud est, quàm tautos illos igniuomos vincere, & hominum cum armis è draconis dentibus natorum furorem à se depellere? aut quid aliud est spatiosum draconem Medæ auxilio consopire, quàm inuidiam sapienter consilio mentis frænare? Est enim ipsa Medea *μῆδης* consilium. Hic eius ope aureum vellus in patriam repottauit, Deisq; dicauit, vel (vt aliis placuit) Peliz obtulit: cum maximè fugienda sit auaritia, & iustitia complectenda. Maximè verò omnium colenda est Deorum immortalium religio, quod principium est virtutum & omnis felicitatis: postea colendi sunt Reges ac nationum principes, quibus non sine Dei voluntate concessa est in homines potestas, si modò sint viri boni & iusti. Atque, vt summarim dicam, navigationem Iasonis, quam quidam ad historiam, quidam ad chemicam artem detorquent, nulla alia de causa celebrarunt antiqui, nisi quia significare voluerunt humanam vitam multis vndique difficultatibus vexari, necesseque esse viro bono medicinam consilij animo adhibere, vt intrepidus ad omnes motus, & ad omnes fortunæ vicissitudines persistat. Neque tamen me illud præterit alios fuisse, inter quos Dercylus, qui Argonautas ad vellus aureum, siue ad Scythiarum opulentiam diripiendam nauigasse putarint: (semper enim opes tanquam umbra sequitur inuidia, omniaque bella propè prædæ gratia re ipsa, verbo iniuriæ vlciscendæ suscipiuntur.) quippe cum non procul à Caucaaso monte torrentes quidam aurum deferre dicerentur, quod tabulis perforatis ac lanosis pellibus Scythiis excipere mos fuit, vt ait Strabo lib. 2. Ad hæc loca nauigantibus è Thessalia multi scopuli, multæque difficultates, ac propè insuperabiles, vt pote impetitis adhuc nauigandi hominibus, proponebantur: quare illa tam multa formidanda fuerunt. Sed de Iasone satis, nunc de Phrixo dicamus.

De Phrixo. CAP. IX.

PHRIXVS, qui aureum vellus in Colchos dicitur transtulisse. Athamantis & Nephelæ fuit filius. Cum enim Athamas Thebis imperaret, Nephelæ vxorem duxit, è qua Phrixum & Hellen suscepit. Deinde, nescio qua de causa, Nephelæ dimissa, Ino secundam vxorem cepit, de qua Clearchum, siue (vt alij maluerunt) Learchum, & Palæmonem suscepit: quem etiam Melicertam postea vocarunt. Verùm Ino ingenti priuigni amore